

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

28 maart 2003

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer,
Gerald Kindermans en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever –**

**houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu
tegen de verontreiniging door meststoffen, wat de 100%-verwerkingsplicht betreft**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Om stikstofverliezen naar het leefmilieu tegen te gaan werd een driesporenbeleid ontwikkeld :

1. aanpak aan de bron (voedertechnieken en afbouw van de veestapel) ;
2. oordeelkundige bemesting (bv. grondbalans) ;
3. mestverwerking en -export.

De eerste pijler van het driesporenbeleid heeft bijzonder goede resultaten opgeleverd. De tweede pijler is nog niet verder uitgewerkt. Maar vooral van de derde pijler werd zowel door de overheid als de landbouwsector veel verwacht. De mestverwerking is helaas veel trager op gang gekomen dan verwacht. Voornamelijk de 100%-mestverwerkingsplicht wordt hiervoor verantwoordelijk gesteld.

Het mestdecreet voorziet dat producenten wier bedrijfsmatige mestproductie, blijkens de aangifte van het voorafgaande aanslagjaar 10.000 kg difosforpentoxyde of meer bedroeg, verplicht 100 % van de mestoverschotten van het bedrijf moeten verwerken. De voorbije jaren vormde deze 100%-verwerkingsplicht het grootste struikelblok voor initiatieven tot uitbouw van verwerkingsinstallaties. De 100%-verwerking van mest bleek de eerste jaren immers technisch niet haalbaar en later bij vernieuwde procédés onbetaalbaar te zijn. Deze praktijkervaring werd in oktober 2002 door onafhankelijk onderzoek bevestigd. Het onderzoek van het Vlaams Kenniscentrum voor Best Beschikbare Technieken (VITO) in opdracht van het Vlaamse Gewest, toont onomstotelijk aan dat voor de 100%-verwerking van varkensmest geen best beschikbare techniek (BBT) bestaat. De volledige verwerking van varkensmest is gewoonweg onbetaalbaar. Het is dan ook niet verwonderlijk dat varkenshouders niet geneigd zijn te investeren in mestverwerking. De verwerkingscapaciteit voor varkensmest zal voor het jaar 2003 slechts 10 tot 15 % bedragen van het vooropgestelde doel in 1998. Verwerking van varkensmest zal enkel betaalbaar zijn bij een gedeeltelijke verwerking.

Bij de vorige wijziging van het mestdecreet was de meerderheid van de parlementsleden het eens dat zeer snel een alternatief gezocht moest worden voor de onwerkbaar 100%-mestverwerkingsplicht.

Een realistische verwerkingsplicht van 30 % tot 75 % van het bedrijfsmatig overschot aan dierlijke mest in functie van de grootte van de bedrijfsmatige productie van dierlijke mest (cfr. mestdecreet artikel 9, § 4), zal de sector wel stimuleren om te investeren in mestverwerking.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2

Met het opheffen van § 3 van artikel 9 wordt de 100%-verwerkingsplicht voor producenten wier bedrijfsmatige mestproductie 10.000 kg difosforpentoxyde of meer bedroeg, opgeheven. Door deze bepaling op te heffen, vallen deze bedrijven onder de regeling van artikel 9, § 4. Dit resulteert in een realistische mestverwerkingsplicht van 30 %, 45 %, 60 % of 75 % van het bedrijfsmatig overschot in functie van de grootte van de bedrijfsmatige productie van dierlijke mest.

Artikel 3

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van het decreet.

Jef VAN LOOY

Erik MATTHIJS

Jos DE MEYER

Gerald KINDERMANS

Jan LAURYS

Gisèle GARDEYN-DEBEVER

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 9 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 3 maart 2000, 8 december 2000 en 28 maart 2003, wordt § 3 opgeheven.

Artikel 3

Dit decreet treedt in werking op 1 mei 2003.

Jef VAN LOOY

Erik MATTHIJS

Jos DE MEYER

Gerald KINDERMANS

Jan LAURYS

Gisèle GARDEYN-DEBEVER
